

Изведнѣжъ като видение въ въздуха се мѣрна надъ огньоветѣ разярената лъвица. Тя прескочи първия кръгъ огньове и вече се готвѣше да прескочи и втория, за да намѣри децата си. Две пушки гръмнаха срещу нея и я раниха.

Негритѣ се разбѣгаха и легнаха по очитѣ си въ ужасъ.

Стрелцитѣ нѣмаха време да напълнятъ пушките втори пѣтъ. Лъвицата падна отъ ранитѣ, но въ сѣщия мигъ скочи още по-разярена и се хвърли да прескочи втория кръгъ огньове. Тя скочи, но, преди да стѣпи на земята, бѣ прободена отъ дветѣ остри копия на ловцитѣ. Лъвицата изрѣмжа и падна мъртва. Малкитѣ скимтѣха въ човала.

— Събирайте да бѣгаме! — извикаха ловцитѣ. Едвамъ сега негритѣ се свѣстиха, и въ единъ мигъ всичко бѣ приготовено за пѣтъ.

Тѣ знаеха, че на близо дебне и лъвътъ-баща, и бързаха да отминатъ въ своитѣ жилища.

За щастие, лъвътъ не ги достигна.

3. Добромирова

СОФРОНИЙ ВРАЧАНСКИ

Наново въ затвора. Презъ лѣтото пристигна ферманъ отъ султана, че Сербезоглу, моятъ неприятель, пакъ се назначава за началникъ. Щомъ зае длѣжността си, той изпрати свои хора да ме хванатъ и ме хвърли въ затвора. Държа ме затворенъ 4 дни, но никакво зло не ми стори, защото въ това време въ Карнобатъ имаше голѣмъ панаиръ, а на началника бѣше дошълъ на гости единъ важенъ голѣмецъ.

Въ затвора бѣхме вързани четири души въ една кѣса верига: не можехме да си полегнемъ. Ако двамата си легнѣха, другитѣ трѣбваше да седятъ. Стражаритѣ идѣха при мене въ затвора, псуваха ме и ми